

I det oprindelige Lovforslag begyndte § 6 saaledes: »Den, som ikke er i Besiddelse af tysk eller japansk Statsborgerret, og som paa Grund af den tyske Besættelse af Danmark«, men man enedes i Landstinget om at lade de kursiverede Ord udgaa.

Desuden ændredes under Sagens Behandling i Folketinget de i §§ 1, 2, 5 (Stk. 1) og 6 (Stk. 2) fastsatte Frister fra 1. Juni 1946 til 1. September 1946, for den sidst i § 6 omhandlede Fristes Vedkommende dog fra 1. Oktober 1946 til 1. November 1946.

Ved Lovforslagets Fremsættelse udtalte *Indenrigsministeren* bl. a.: »Det, der har været den største Vanskelighed ved Udformningen af en generel Regel om Generhvervelse af dansk Indfødsret i disse Tilfælde, var Sondringen mellem, hvad man kunde kalde *normale Naturalisationer af danske Borgere i Sverige* og saa de heromhandlede *ekstraordinære*, der skyldtes rent humanitære Hensyn. Denne Vanskelighed bliver ikke mindre derved, at Naturalisation i Sverige efter Omstændighederne kan opnaas noget tidligere, end vi regner med her i Landet. Ved de Forhandlinger, som har været ført om Sagen mellem danske og svenske Embedsmænd, er man imidlertid enedes om uden videre at betragte alle Naturalisationer, som har fundet Sted i Tiden mellem den 29. August 1943 og den 1. Juni 1945, som faldende ind under det, jeg vilde kalde de humanitært begrundede Naturalisationer, for saa vidt de paagældende inden for en rimelig Tid efter Danmarks Befrielse vendte tilbage her til Landet. Jeg er klar over, at der ogsaa kan være forefaldet Naturalisationer af denne Art før den 29. August 1943, men da det ikke er muligt — især naar der er gaaet nogen Tid — at skelne disse Naturalisationer fra normale Tilfælde, foreslaas det i Lovforslagets § 1 at lade den 29. August 1943 danne det afgørende Skel.

Grundtanken i Lovforslagets §§ 1—5 er i øvrigt den, at man stiller de paagældende Personer selv og alle, hvis statsborgerlige Stilling normalt er bestemt af disse Personers Forhold, som om de altid havde været danske. Man slaar altsaa en Streg over det Forhold, at de en Overgang formelt-juridisk har været svenske Statsborgere. Om Enkelthederne kan jeg henvise til Lovforslagets Bestemmelser og til de dertil knyttede Bemærkninger, af hvilke i øvrigt ogsaa vil fremgaa, at den svenske Regering har tiltraadt den foreslaaede Løsning af det foreliggende Problem.

Bestemmelserne i Forslagets §§ 6 og 7 tager Sigte paa det Forhold, at en Afbrydelse af Opholdet her i Landet faar Betydning i Forhold til visse Bestemmelser i vor Indfødsretslovgivning enten saaledes, at en Person ikke kan erhverve dansk Indfødsret, eller saaledes, at den danske Indfødsret ikke kan